

aabenbar Blygtforsømmelse har paaført Vedkommende et Onde. Den ærede Justitsminister skylder Svar paa de to Spørgsmaal, hvad i Alverden der skulde bevæge noget Menneſte til at søge hans Tilladelse til at sætte Tænder ind og trække Tænder ud, aldenstund han ikke behøver nogensomhelst Tilladelse dertil, men kan gjøre det uden videre paa sit eget An- og Tilſvar for Enhver, som han kan faae til at betro ham sine Tænder, og hvilken Nødtigghe- den, der ſtaffer sig en ſaadan Bevilling, da ſaaer fremfor den, der ikke har en ſaadan; thi Retten til at kunne ſkrive Recepter, ſom ſtulle efterkommes paa Apothekerne, vil da ialtsald i det Forhold, hvorom der her ſpecielt er blevet talt, nemlig med Tandlægen, ikke kunne have nogen Betydning. Det er altsaa det Eneſte, ſom jeg ønsker at gjøre gjældende med Henſyn til Lovforſlaget, at jeg, uagtet jeg finder det meget betænkeligt at gaae ind paa det og derfor maaftee heller ikke vilde have forelagt det, naar det havde beroet paa mig, dog ikke vil gjøre nogen Modſtand imod det i dets Heel- hed, fordi jeg mener, at det omhandler et Forhold, ſom maa overlades til Vedkommendes eget An- og Tilſvar, men at jeg ſaa paa den anden Side ogſaa maa bede det befriet for de ſmaa Palliativer, hvormed man i ſin Tid ſupplerede det da beſtaaende absolute Forbud, men ſom, det gjentager jeg, ere meningsløſe ligeoverfor en absolut og almindelig Frihed.

Ploug: Jeg betragter ligesom den ærede ſidſte Taler dette Lovforſlag ſom en nødvendig Conſequens af vor politiſke Frihed. Det kan, ſelv om det i og for ſig var gavnligt, ſlet ikke nytte at forbyde Folk at søge den Læge, ſom de finde, at de have ſtørſt Tillid til; jeg troer tværtimod, at den ſtørſt mulige Frihed i ſaa Henſeende vil være gavnlig baade for Befolkningen og for Lægernes Anſeelse, og at den tidligere beſtaaende Kvakſalverlovgivning har gjort megen Skade. Den har ſvækket Folkets Tillid til de virkelig kyndige Læger, fordi det er kommet til at ſee ud, ſom om de af Brø- nid ikke kunde finde ſig i, at Andre gjorde Indgrib i deres Virksomhed. Der herſter i den Henſeende og i dette ſærlige Punkt en ſtor Overtro iblandt os, og mange Mænd, ſom

paa andre Punkter respectere Kundſkab og Ind- ſigt og ſelv gjøre deres egen Kundſkab og Ind- ſigt gjældende, ville ikke respectere, at der er en Lægevidenſkab til, og det er af den Grund — en Grund, der gjælder enhver Videnskab —, at den er endelig, at der gives Punkter i Lægevidenſkaben, hvortil den menneſkelige Skarps- ſindighed ikke er trængt og aldrig vil trænge ind, fordi det menneſkelige Legeme er en ſaa ſammenſat Organisme, ſom den er, hvor mange Ting kunne foregaae indvendig, uden at det er Nogens Kunſt muligt at opdage dem; men det er ſom ſagt en Egenſkab, ſom Lægevidenſkaben og al Videnskab have ſælles, at ingen Kundſkab er trængt frem til den ſidſte Grund og til de ſidſte Aarſager. — Jeg troer altsaa, at det vilde være gavnligt, at det, tværtimod at for- øge Kvakſalveriet, vil befrie os derfra, at denne Sag bliver givet ſuldkommen fri, og jeg ſkal paa ingen Maade have Noget imod det For- ſlag, ſom den ærede Landsſhingsmand for 10de Areds (Veſſen) gjorde, at den ſelvsamme Straf og det ſelvsamme Anſvar ſaſtattes for den examinerede ſom for den uexaminerede Læge; ja, jeg ſkulde endog være tilbøjelig til at troe, at den burde ſættes endnu høiere ved denne Lov, og navnlig, at der ogſaa burde kunne gjøres et Erſtatningskrav gjældende fra deres Side, der blive Skædelidende under en Mands Behandling. (Brøck: det kan der jo). Jeg troer, at det er et Punkt, hvor vore rets lærde Læger ikke ere komne til det ſuldkomment Rette; jeg troer, at Erſtatningsſpørgsmaalet i det Hele i vor Retspleie er trængt vel langt til- bage; jeg troer, at der burde være mange flere Tilfælde paa forſkjellige Gebeter, hvor en Mand burde have Lov til at kræve og ved Domstolene kunde faae en billig Erſtatning for den Tort og det Tab, han kan have lidt, ſaaledes ogſaa ved vor criminelle Retspleie.

Hvad nu ſelve Lovforſlaget angaaer, da ſkal jeg give den ærede ſidſte Taler ſuldkom- men Ret i, at ſaaledes ſom §§ 1 og 2 ſtaaer her, er det ikke heldigt, og jeg har endogsaa med ham ſtor Tvivl om, at det, de omhandle, overhovedet hører hjemme i denne Lov. Vil man indføre Prøver for enkelte Grene af Lægevidenſkaben, hvor ſaadanne ere mulige, og ſom man har havt før — man har havt før